

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

3 päivänä huhtikuuta 2014*

Ennakkoratkaisupyyntö — Energia — Televisioiden energiamerkintä — Delegoitu asetus (EU) N:o 1062/2010 — Jälleenmyyjien velvollisuudet — Televisio, joka on toimitettu jälleenmyyjälle ilman energiamerkintää ennen asetuksen soveltamisen alkamista — Jälleenmyyjän velvollisuus varustaa tällainen televisio asetuksen soveltamisen alkamisesta lähtien energiamerkinnällä ja hankkia kyseinen merkintä jälkikäteen

Asiassa C-319/13,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Thüringer Oberlandesgericht (Saksa) on esittänyt 5.6.2013 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 11.6.2013, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Udo Rätzke

vastaan

S+K Handels GmbH,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Silva de Lapuerta, varapresidentti K. Lenaerts (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis ja J.-C. Bonichot,

julkisasiamies: M. Szpunar,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Saksan hallitus, asiamiehinnään T. Henze ja B. Beutler,
- Italian hallitus, asiamiehenään G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato A. De Stefano,
- Euroopan komissio, asiamiehinnään K. Herrmann ja B. Eggers,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä televisioiden energiamerkinnän osalta 28.9.2010 annetun delegoidun komission asetuksen (EU) N:o 1062/2010 (EUVL L 314, s. 64; jäljempänä delegoitu asetus) 4 artiklan a alakohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä Udo Rätzke ja toisaalta S+K Handels GmbH (jäljempänä S+K) – joka on Rätzken kilpailija sähkölaitteiden ja erityisesti televisioiden markkinoilla – ja joka koskee kieltomääräyksen antamiseen liittyvää kannetta, joka on nostettu sopimattoman kilpailun estämisestä annetun Saksan lain perusteella.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Direktiivi 2010/30/EU

- 3 Energiaan liittyvien tuotteiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin 19.5.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU (EUVL L 153, s. 1) johdanto-osan 19 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä energiaan liittyvien tuotteiden energian ja muiden voimavarojen käytönaikaisen kulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla.”

- 4 Mainitun direktiivin 25 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden olisi pannessaan täytäntöön tämän direktiivin säännöksiä pyrittävä pidättäytymään toimenpiteistä, joista saattaa aiheutua tarpeettomia byrokraattisia ja raskaita velvoitteita asianomaisille markkinatoimijoille, erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille [pk-yritykset].”

- 5 Kyseisen direktiivin 2 artiklassa, jonka otsikko on ”Määritelmät”, säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

--

- g) ’jälleenmyyjällä’ vähittäiskauppiasta tai muuta henkilöä, joka myy, vuokraa, myy osamaksulla tai esittelee tuotteita käyttäjille;
- h) ’tavaran toimittajalla’ valmistajaa tai tämän valtuutettua edustajaa unionissa tai maahantuojaa, joka saattaa tuotteen unionin markkinoille tai ottaa tuotteen käyttöön unionin markkinoilla. Näiden puuttuessa tavaran toimittajana pidetään luonnollista tai oikeushenkilöä, joka saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia tuotteita;
- i) ’markkinoille saattamisella’ tuotteen saattamista unionin markkinoille ensimmäistä kertaa jakeluun tai käyttöön unionissa joko korvausta vastaan tai maksutta ja riippumatta käytetystä myyntitavasta;

--”

- 6 Direktiivin 5 artiklan otsikkona on ”Tavaran toimittajien velvollisuudet”, ja kyseisessä artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) tavaran toimittajat, jotka saattavat markkinoille tai ottavat käyttöön delegoidun säädöksen piiriin kuuluvia tuotteita, toimittavat tämän direktiivin ja delegoidun säädöksen mukaisen merkinnän ja selosteen;

--

- d) tavaran toimittajat toimittavat tarvittavat merkinnät ja tuotetiedot maksutta jälleenmyyjille.

Tavaran toimittajat voivat vapaasti valita merkintöjen toimitusjärjestelmän, mutta jälleenmyyjien pyytämät merkinnät on toimitettava viipymättä;

--”

- 7 Direktiivin 2010/30 6 artiklan otsikkona on ”Jälleenmyyjien velvollisuudet”, ja kyseisessä artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) jälleenmyyjät asettavat merkinnät esille näkyvästi ja luettavasti ja sisällyttävät selosteen tuote-esitteeseen tai muihin asiakirjoihin, jotka annetaan tuotteen mukana loppukäyttäjille;

- b) aina, kun delegoidun säädöksen soveltamisalaan kuuluva tuote on esillä, jälleenmyyjät kiinnittävät asianomaisella kielellä laaditun merkinnän sovellettavassa delegoidussa säädöksessä määriteltyyn selvästi näkyvään paikkaan.”

- 8 Direktiivin 10 artiklan otsikkona on ”Säädösvallan siirron nojalla annetut säädökset”, ja mainitun artiklan 1–3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Komissio antaa kunkin tuotetyypin osalta tarkempia säännöksiä merkinnästä ja selosteesta delegoiduin säädöksin 11, 12 ja 13 artiklan mukaisesti.

Jos tuote täyttää 2 kohdassa luetellut perusteet, se kuuluu delegoidun säädöksen piiriin 4 kohdan mukaisesti.

Delegoidussa säädöksessä määritetyissä merkinnässä ja selosteessa annettavien energian ja muiden olennaisten voimavarojen käytönaikaista kulutusta koskevien tietojen on annettava loppukäyttäjille mahdollisuus tehdä perustellumpia ostopäätöksiä ja markkinavalvontaviranomaisille mahdollisuus tarkistaa, ovatko tuotteet annettujen tietojen mukaiset.

Jos delegoidussa säädöksessä annetaan säännöksiä sekä tuotteen energiatehokkuudesta että sen olennaisten voimavarojen kulutuksesta, merkinnän mallissa ja sisällössä on korostettava tuotteen energiatehokkuutta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut perusteet ovat seuraavat:

- a) tuotteiden avulla voidaan uusimpien saatavilla olevien tietojen mukaan ja unionin markkinoille saatetut määrät huomioon ottaen säästää merkittäviä määriä energiaa ja mahdollisesti muita olennaisia voimavaroja;

- b) markkinoilla saatavissa olevien, toiminnoiltaan samankaltaisten tuotteiden suoritustasossa on suuria eroavaisuuksia;
- c) komissio ottaa huomioon asiaa koskevan unionin lainsäädännön ja itsesääntelyn, kuten vapaaehtoiset sopimukset, joilla toiminnan tavoitteet voidaan odottaa saavutettavan nopeammin tai pienemmin kustannuksin kuin pakottavilla vaatimuksilla.

3. Laatiessaan luonnosta delegoiduksi säädökseksi komissio:

--

- d) vahvistaa täytäntöönpanopäivän (-päivät) sekä mahdolliset vaiheittaiset tai siirtymätoimenpiteet tai -kaudet ottaen huomioon erityisesti mahdolliset vaikutukset pk-yrityksiin tai tiettyihin etupäässä pk-yritysten valmistamiin tuoteryhmiin.”
- 9 Saman direktiivin 11, 12 ja 13 artiklassa vahvistetaan säännöt, joiden mukaan delegoidut säädökset SEUT 290 artiklan 3 kohdan mukaisesti annetaan. Direktiivin 11 artiklassa säännellään sitä, kuinka pitkäksi aikaa komissiolle siirretään valta antaa säädöksiä, ja veloitetaan komissio esittämään siirrettyä säädösvaltaa koskeva kertomus viimeistään kuusi kuukautta ennen 19.6.2010 alkavan viiden vuoden kauden päättymistä. Mainitussa artiklassa komissio veloitetaan lisäksi antamaan delegoitu säädös tiedoksi Euroopan parlamentille ja Euroopan unionin neuvostolle heti, kun se on antanut tällaisen säädöksen. Mainitun direktiivin 12 artikla koskee mahdollisuutta peruuttaa säädösvallan siirtäminen ja 13 artikla menettelyä, jota parlamentin ja neuvoston on noudatettava, jos ne haluavat vastustaa delegoitua säädöstä.
- 10 Direktiivin 2010/30 16 artiklan otsikkona on ”Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä”, ja kyseisen artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 20 päivänä kesäkuuta 2011. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 20 päivästä heinäkuuta 2011.

--”

- 11 Direktiivin 18 artiklassa, jonka otsikkona on ”Voimaantulo”, säädetään seuraavaa:

”Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sen 5 artiklan d, g ja h alakohtaa sovelletaan 31 päivästä heinäkuuta 2011.”

Delegoitu asetus

- 12 Delegoidun asetuksen johdanto-osan kolmannessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Olisi annettava yhdenmukaistetut säännökset televisioiden energiatehokkuuden ja energiankulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin. Näin voitaisiin kannustaa valmistajia parantamaan televisioiden energiatehokkuutta ja loppukäyttäjiä ostamaan energiatehokkaita malleja sekä vähentää näiden tuotteiden sähkönkulutusta ja edistää sisämarkkinoiden toimintaa.”

13 Asetuksen yhdeksännessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Energiatehokkaiden televisioiden valmistuksen edistämiseksi tavarantoimittajien, jotka haluavat saattaa markkinoille televisioita, jotka täyttävät korkeampien energiatehokkuusluokkien vaatimukset, olisi voitava käyttää nämä luokat osoittavia merkkejä jo ennen kuin näiden luokkien osoittaminen tulee pakolliseksi.”

14 Asetuksen 3 artiklassa, jonka otsikko on ”Tavarantoimittajien velvollisuudet”, säädetään seuraavaa:

”1. Tavarantoimittajien on varmistettava, että

a) kukin televisio on varustettu painetulla merkillä, joka on ulkoasultaan ja sisällöltään liitteen V mukainen;

--

3. Merkin ulkoasu määritellään liitteessä V, ja sitä sovelletaan seuraavan aikataulun mukaisesti:

a) Marraskuun 30. päivästä 2011 lähtien markkinoille saatettavat televisiot:

i) energiatehokkuusluokka A, B, C, D, E, F tai G: merkin on oltava liitteessä V olevan 1 kohdan mukainen tai tavarantoimittajien niin halutessa mainitussa liitteessä olevan 2 kohdan mukainen;

ii) energiatehokkuusluokka A+: merkin on oltava liitteessä V olevan 2 kohdan mukainen;

iii) energiatehokkuusluokka A++: merkin on oltava liitteessä V olevan 3 kohdan mukainen;

iv) energiatehokkuusluokka A+++: merkin on oltava liitteessä V olevan 4 kohdan mukainen.

b) Tammikuun 1 päivästä 2014 lähtien markkinoille saatettavien, energiatehokkuusluokkaan A+, A, B, C, D, E tai F kuuluvien televisioiden merkin on oltava liitteessä V olevan 2 kohdan mukainen tai tavarantoimittajien niin halutessa mainitussa liitteessä olevan 3 kohdan mukainen.

c) Tammikuun 1 päivästä 2017 lähtien markkinoille saatettavien, energiatehokkuusluokkaan A++, A+, A, B, C, D tai E kuuluvien televisioiden merkin on oltava liitteessä V olevan 3 kohdan mukainen tai tavarantoimittajien niin halutessa mainitussa liitteessä olevan 4 kohdan mukainen.

d) Tammikuun 1 päivästä 2020 lähtien markkinoille saatettavien, energiatehokkuusluokkaan A+++, A++, A+, A, B, C tai D kuuluvien televisioiden merkin on oltava liitteessä V olevan 4 kohdan mukainen.”

15 Asetuksen 4 artiklassa, jonka otsikkona on ”Jälleenmyyjien velvollisuudet”, säädetään seuraavaa:

”Jälleenmyyjien on varmistettava, että

a) kaikissa myyntipisteessä olevissa televisioissa on etupinnassa selvästi näkyvillä tavarantoimittajan 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimittama merkki;

--”

- 16 Delegoidun asetuksen 9 artiklan otsikkona on ”Voimaantulo”, ja kyseisessä artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 30 päivästä marraskuuta 2011. – –

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.”

Saksan lainsäädäntö

- 17 Sopimattoman kilpailun estämisestä annetun lain (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb) – sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa (BGBl. 2010 I, s. 254; jäljempänä UWG) – 3 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Sopimattomat kaupalliset menettelyt ovat lainvastaisia silloin, kun ne ovat omiaan loukkaamaan tuntuvasti kilpailijoiden, kuluttajien tai muiden markkinatoimijoiden etuja.”

- 18 UWG:n 4 §:ssä säädetään seuraavaa:”Esimerkkejä sopimattomista kaupallisista menettelyistä

Sopimattomaan menettelyyn syyllistyy erityisesti henkilö, joka

– –

11. menettelee sellaisen lainsäädännön vastaisesti, jolla on myös tarkoitus säännellä markkinakäyttäytymistä markkinatoimijoiden edun mukaisesti.”

- 19 UWG:n 5a §:n 2 ja 4 momentissa säädetään seuraavaa:

”(2) Sopimattomaan menettelyyn syyllistyy henkilö, joka vaikuttaa edellä 3 §:n 2 momentissa tarkoitettuun kuluttajien kykyyn tehdä perusteltu päätös jättämällä mainitsematta tiedon, joka on olennainen konkreettisessa tapauksessa, kun otetaan huomioon kaikki olosuhteet, viestintävälineen asettamat rajoitukset mukaan lukien.

– –

(4) Edellä 2 momentissa tarkoitettulla tavalla olennaisia ovat myös tiedot, joita kuluttajalle ei saa jättää mainitsematta kaupallista viestintää, mainontaa ja markkinointia mukaan lukien, koskevien yhteisön oikeuden asetusten perusteella tai yhteisön oikeuden direktiivien täytäntöön panemiseksi annettujen säännösten perusteella.”

- 20 UWG:n 8 §:n 1 momentin ensimmäisen virkkeen sanamuoto on seuraava:

”Edellä 3 tai 7 §:ssä kiellettyyn kaupalliseen menettelyyn syyllistyvää henkilöä voidaan vaatia lopettamaan menettely ja, jos on olemassa vaara menettelyn toistumisesta, häntä vastaan voidaan vaatia kieltomääräystä.”

Pääasian tosiseikat ja ennakkoratkaisukysymys

- 21 S+K laittoi 20.1.2012 näyteikkunaanansa myyntiin television, jossa ei ollut delegoidun asetuksen liitteessä V säädettyä merkkiä, josta ilmenee laitteen energiankulutus. Television valmistaja Haier Deutschland GmbH oli toimittanut sen tukkukauppiaalle ElectronicPartner Handel SE:lle, joka puolestaan 20.5.2011 toimitti sen S+K:lle. Kyseinen televisiomalli oli tuotannossa vielä 20.1.2012.
- 22 Sen jälkeen kun Rätzke oli kehottanut S+K:ta noudattamaan säännöksiä, S+K nosti negatiivisen vahvistuskanteen, minkä jälkeen Rätzke puolestaan nosti vastakanteen, jonka tarkoituksena oli, että mainittua yhtiötä kiellettäisiin pitämästä kaupan televisioita, joissa ei ole delegoidun asetuksen liitteessä V säädettyä merkkiä.
- 23 Vastakanne perustuu UWG:n 3 §:n 1 momenttiin, 4 §:n 11 kohtaan ja 8 §:n 1 momenttiin, ja sen osalta nousee esille kysymys siitä, oliko S+K velvollinen delegoidun asetuksen 4 artiklan a alakohdan mukaisesti varustamaan merkillä television, joka sille oli toimitettu 20.5.2011 ilman merkkiä.
- 24 Landgericht Mühlhausen hylkäsi vastakanteen sillä perusteella, että televisioita, jotka oli toimitettu ennen 30.11.2011 ennen kyseistä ajankohtaa voimassa olleiden normien kanssa yhteensopivalla tavalla ilman kyseistä merkkiä, ei täytynt varustaa vastaavalla merkillä myöskään 30.11.2011 jälkeen.
- 25 Mainitun tuomioistuimen tuomiosta valitettiin ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen, jota askarruttaa delegoidun asetuksen 4 artiklan a alakohdan tulkinta. Viimeksi mainittu säännös on kyseisen kansallisen tuomioistuimen mukaan UWG:n 4 §:ssä tarkoitettu markkinakäyttäytymistä koskeva sääntö. Kansallinen tuomioistuin toteaa tästä, että delegoidun asetuksen 4 artiklan a alakohdassa käytetty ilmaisu ”toimittama” saattaisi viitata siihen, että jälleenmyyjällä on televisioiden merkintävelvollisuus 30.11.2011 alkaen vain, jos tavarantoimittaja on toimittanut kyseiset televisiot yhdessä merkin kanssa kyseisenä ajankohtana voimassa olleen velvollisuutensa mukaisesti. Kansallinen tuomioistuin toteaa kuitenkin, että merkintävelvollisuuden tarkoitus, sellaisena kuin se on ilmoitettu delegoidun asetuksen kolmannessa perustelukappaleessa, voisi tukea näkemystä siitä, että merkintävelvollisuus on 30.11.2011 alkaen ollut voimassa kaikkien jälleenmyyjien esillä pitämien televisioiden suhteen, mukaan lukien ennen mainittua päivämäärää toimitetut televisiot. Rätzke katsoo, että yhteydestä direktiivin 2010/30 5 artiklan d alakohtaan voidaan johtaa, että tavarantoimittajat ovat joka tapauksessa, siis myös ennen 30.11.2011 toimitettujen televisioiden osalta, velvollisia toimittamaan merkit maksutta ja viipymättä, jotta jälleenmyyjät voivat täyttää merkintävelvollisuutensa mainitusta päivästä alkaen.
- 26 Thüringer Oberlandesgericht on tässä tilanteessa päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko – – delegoidun – – asetuksen – – 4 artiklan a alakohtaa

tulkittava siten,

- että velvollisuus varustaa televisiot merkillä koskee jälleenmyyjää (30.11.2011 alkaen) vain, jos tavarantoimittaja on mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti toimittanut (30.11.2011 alkaen) kyseiset televisiot siten, että ne on jo varustettu vastaavalla merkillä,
- vai koskeeko merkintävelvollisuus jälleenmyyjää (30.11.2011 alkaen) myös sellaisten televisioiden osalta, jotka tavarantoimittaja on toimittanut ennen 30.11.2011 ja joita ei ole varustettu vastaavilla merkeillä, jolloin jälleenmyyjä on velvollinen vaatimaan (ajoissa, jälkikäteen) merkkejä tällaisia televisioita varten?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 27 Kansallinen tuomioistuin tiedustele kysymyksellään, onko delegoidun asetuksen 4 artiklan a alakohtaa tulkittava siten, että jälleenmyyjiin kohdistuva velvollisuus huolehtia siitä, että kaikki myyntipisteessä olevat televisiot on varustettu merkillä, jolla annetaan tietoja laitteen energiatehokkuudesta, koskee ainoastaan televisioita, jotka on saatettu markkinoille 30.11.2011 lähtien.
- 28 Kuten ennakkoratkaisumenettelyyn osallistuneet osapuolet ovat esittäneet, tältä osin on aiheellista tarkastella kokonaisuutena televisioiden merkintöjä koskevia velvollisuuksia, joita delegoidussa asetuksessa asetetaan jälleenmyyjille ja tavarantoimittajille, ottaen huomioon kyseisen asetuksen yleinen rakenne erityisesti direktiivin 2010/30 säännösten valossa.
- 29 Delegoidun asetuksen 4 artiklan a alakohdassa säädetään, että jälleenmyyjien on kiinnitettävä kaikkiin televisioihin tavarantoimittajan kyseisen asetuksen ”3 artiklan 1 kohdan mukaisesti” toimittama merkki.
- 30 Lisäksi on todettava, ettei delegoidun asetuksen 4 artikla – toisin kuin kyseisen asetuksen 3 artikla – sisällä minkäänlaista itsenäistä aikataulua sen ajallisen soveltamisalan suhteen. Direktiivin 2010/30 6 artiklan b alakohdassa säädetään kuitenkin, että jälleenmyyjiin kohdistuva merkintävelvollisuus koskee ainoastaan delegoidun asetuksen soveltamisalaan kuuluvia tuotteita, ja saman direktiivin 10 artiklan 3 kohdan d alakohdassa täsmennetään, että kyseisessä delegoidussa säädöksessä määritetään merkintävelvollisuuden ajallinen soveltamisala. Mainitussa säännöksessä nimittäin säädetään, että laatiessaan luonnosta delegoiduksi säädökseksi komissio ”vahvistaa täytäntöönpanopäivän (-päivät) sekä mahdolliset vaiheittaiset tai siirtymätoimenpiteet tai -kaudet ottaen huomioon erityisesti mahdolliset vaikutukset pk-yrityksiin tai tiettyihin etupäässä pk-yritysten valmistamiin tuoteryhmiin”.
- 31 Näin ollen on todettava, että kun otetaan huomioon, ettei delegoidun asetuksen 4 artikla sisällä itsenäistä aikataulua vaan että siinä viitataan kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohtaan, jossa säännellään tavarantoimittajien velvollisuuksia, delegoidun asetuksen 4 artiklan ajallinen soveltamisala vastaa kyseisen asetuksen 3 artiklan ajallista soveltamisalaa. Näin ollen jälleenmyyjän velvollisuus varustaa laite merkillä on liitännäinen tavarantoimittajaan kohdistuvaan, vastaavien merkkien toimittamista koskevaan velvollisuuteen nähden.
- 32 Tästä on muistutettava, ettei delegoidun asetuksen 3 artiklan 3 kohta sisällä minkäänlaisia vaatimuksia sellaisten televisioiden osalta, jotka on saatettu markkinoille ennen 30.11.2011, mikä on linjassa kyseisen asetuksen ajallisen soveltamisalan kanssa; kyseistä asetusta sovelletaan sen 9 artiklan mukaan nimittäin mainitusta päivämäärästä alkaen. Mainitussa 3 artiklan 3 kohdassa säännellään täsmällisesti vaatimuksia, joita sovelletaan ”marraskuun 30. päivästä 2011 lähtien markkinoille saatettaviin televisioihin” ja sen jälkeen 1.1.2014, 1.1.2017 ja 1.1.2020 lähtien markkinoille saatettaviin televisioihin.
- 33 Edellä esitetystä seuraa, että – kuten ennakkoratkaisumenettelyyn osallistuneet osapuolet ovat esittäneet – ennakkoratkaisukysymykseen vastaamiseksi on tulkittava delegoidun asetuksen 3 artiklan 3 kohdan a alakohdassa käytettyä ilmaisua ”markkinoille saatettaviin”.
- 34 Direktiivin 2 artiklan i alakohdan mukaan ””markkinoille saattamisella’ [tarkoitetaan] tuotteen saattamista unionin markkinoille ensimmäistä kertaa jakeluun tai käyttöön unionissa joko korvausta vastaan tai maksutta ja riippumatta käytetystä myyntitavasta”. Näin ollen saattaminen ensimmäistä kertaa markkinoille on ratkaiseva jakelutavasta riippumatta.
- 35 Merkintävelvollisuus koskee jälleenmyyjiä näin ollen vain sellaisten televisioiden osalta, jotka on toimitettu unionin markkinoille 30.11.2011 lähtien eli jotka valmistaja on toimittanut myyntikanavaan kyseisestä ajankohdasta lähtien.

- 36 Tällaista tulkintaa, joka perustuu delegoidun asetuksen 4 artiklan a alakohdan yleisen rakenteen huomioon ottamiseen, ei voida asettaa kyseenalaiseksi mainitun säännöksen teleologisella tulkinnalla.
- 37 Kuten ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on huomauttanut, ennen 30.11.2011 toimitettuja televisioita koskeva merkintävelvollisuus olisi toki omiaan kannustamaan loppukäyttäjiä ostamaan energiatehokkaita malleja, mikä vastaisi delegoidun asetuksen tarkoitusta sellaisena kuin se on ilmaistu kyseisen asetuksen kolmannessa ja yhdeksännessä perustelukappaleessa.
- 38 Mainittu kannustava vaikutus on kuitenkin rajallinen, koska kyseisiä televisioita on toimitettu suhteellisen lyhyellä ajanjaksolla.
- 39 Vaikutukseltaan rajallinen merkintävelvollisuus, joka koski myös ennen 30.11.2011 toimitettuja televisioita, olisi lisäksi suhteeton siihen hallinnolliseen taakkaan nähden, jota tällainen toimenpide merkitsisi tavarantoimittajien ja jälleenmyyjien kannalta. Erityisesti on todettava, että pk-yritykset olisivat pakotettuja pyytämään valmistajalta energiankulutusta koskevia merkkejä kaikkia sellaisia televisioita varten, jotka on jo toimitettu ennen 30.11.2011. Direktiivin 2010/30 25 perustelukappaleessa todetaan kuitenkin, että olisi pyrittävä pidättäytymään toimenpiteistä, joista saattaa aiheutua tarpeettomia byrokraattisia ja raskaita velvoitteita asianomaisille markkinatoimijoille, erityisesti pk-yrityksille.
- 40 Toisin kuin Rätzke on kansallisessa tuomioistuimessa väittänyt, direktiivin 2010/30 5 artiklan d alakohda ei voi johtaa toiseen lopputulokseen. Mainitussa säännöksessä ei nimittäin säännellä tilanteita, joissa merkkejä on toimitettava, eikä kyseisen velvollisuuden ajallista soveltamisalaa, miltä osin kyseisessä direktiivissä ja erityisesti sen 10 artiklan 3 kohdan d alakohdassa viitataan delegoidun säädöksen säännöksiin. Kyseisessä delegoidussa säädöksessä puolestaan on selvästi määritetty merkintävelvollisuuden ajallinen soveltamisala siten, että delegoitu asetus koskee ainoastaan televisioita, jotka on saatettu markkinoille ensimmäistä kertaa 30.11.2011 lähtien.
- 41 Ennakkoratkaisukysymykseen on näin ollen vastattava, että delegoidun asetuksen 4 artiklan a alakohdasta on tulkittava siten, että jälleenmyyjiin kohdistuva velvollisuus huolehtia siitä, että kaikki myyntipisteessä olevat televisiot on varustettu merkillä, jonka tavarantoimittajat kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimittavat, koskee ainoastaan televisioita, jotka on saatettu markkinoille eli jotka valmistaja on ensimmäistä kertaa toimittanut jakelua varten myyntikanavaan 30.11.2011 lähtien.

Oikeudenkäyntikulut

- 42 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/30/EU täydentämisestä televisioiden energiamerkinnän osalta 28.9.2010 annetun delegoidun komission asetuksen (EU) N:o 1062/2010 4 artiklan a alakohdasta on tulkittava siten, että jälleenmyyjiin kohdistuva velvollisuus huolehtia siitä, että kaikki myyntipisteessä olevat televisiot on varustettu merkillä, jonka tavarantoimittajat kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimittavat, koskee ainoastaan televisioita, jotka on saatettu markkinoille eli jotka valmistaja on ensimmäistä kertaa toimittanut jakelua varten myyntikanavaan 30.11.2011 lähtien.

Allekirjoitukset